

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. 9. 2018 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Vladimíry Kikerlové a přísedících Jana Podlase a Dany Magdálkové

takto:

Podle § 226 písmeno b) trestního řádu se obžalovaný

J. S., narozený XXX v XXX, tiskař, bytem XXX,

zprošťuje obžaloby

státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 31. 8. 2017, sp. zn. 1 ZT 20/2017, pro skutky spočívající v tom, že

1.

v době nejméně od poloviny roku 2005 do počátku července 2016 v XXX, okres Bruntál, ve společném bytě na adrese XXX, se povýšeně a despoticky choval ke své manželce N. S., nar. XXX, a to zejména tím, že ji slovně urážel a snižoval její důstojnost poznámkami, že je hloupá, blbá, neumí se správně chovat, vyvolával bezdůvodně či z malicherných příčin žárlivé výstupy, při nichž jí zakazoval bavit se s cizími muži, zakazoval jí navštěvovat svou rodinu a přátele, pokud se pokusila prosadit svůj vlastní názor, reagoval výbuchy vzteku, při kterých házel nádobím, či jinými předměty a neustále ji sledoval a kontroloval prostřednictvím mobilního telefonu a vyžadoval, aby mu hlásila, kde je, co dělá, s kým a o čem se baví, což vše N. S. pociťovala jako těžké příkoří,

a v důsledku toho N. S. přestala navštěvovat svou rodinu, přestala se bavit s přáteli, postupně se zhoršil její zdravotní stav, začala trpět poruchami spánku, pálením a stahováním hrdla, úzkostí, bála se zůstat o samotě, a když následně vyhledala lékařskou pomoc, byla uznána práce

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Repková.

v z. Martina Janáčková

neschopnou pro rozvoj anxiózně depresivního syndromu až panické ataky, a musela užívat antidepresiva,

a tohoto jednání se J. S. vůči N. S. ve většině případů dopouštěl před jejich společným nezletilým synem F. S., nar. XXX,

tedy

jednak

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

jednak

úmyslně ohrozil rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

2.

v době od 8. 7. 2016 nejméně do září 2016 v XXX, okres Bruntál, poté, co jeho manželka N. S. odešla ze společné domácnosti ke své matce, ji neustále kontaktoval i přes její nesouhlas prostřednictvím mobilního telefonu, a to telefonními hovory ve frekvenci i 30x za den a též SMS zprávami, kterých jí zaslal za uvedené období přes 300, přičemž jí dával ultimáta, do které doby má odpovědět, a takto na ni vyvíjel neustálý psychický nátlak, přičemž N. S. vlivem tohoto nátlaku nebyla schopna po delší dobu samostatného života bez pomoci blízkých osob,

tedy

jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že ho vytrvale prostřednictvím prostředků elektronických komunikací, písemně nebo jinak kontaktoval a omezoval jej v obvyklém způsobu života, přičemž toto jednání bylo způsobilé vzbudit důvodnou obavu o život nebo zdraví,

čímž měl spáchat

pod bodem 1)

jednak

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, odstavec 2 písmeno d) trestního zákoníku,

jednak

přechin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno a), odstavec 3 písmeno b) trestního zákoníku,

pod bodem 2)

přechin nebezpečné pronásledování podle § 354 odstavec 1 písmeno c), d) trestního zákoníku,

nebot' nebylo prokázáno, že skutky jsou trestnými činy.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný J. S. byl obžalován jednak pro zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, odstavec 2 písmeno d) trestního zákoníku, jednak přechin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno a), odstavec 3 písmeno b) trestního zákoníku a pro přechin nebezpečného pronásledování podle § 354 odstavec 1 písmeno c), d) trestního zákoníku. Po provedeném hlavním líčení, výslechem svědků, znalců, konstatováním písemných materiálů, nebylo prokázáno, že by se J. S. dopustil jednání, které by po stránce objektivní i subjektivní naplnilo znaky skutkové podstaty zločinu či obou přechinů.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Repková.
v z. Martina Janáčková

2. Obžalovaný zcela svoji vinu ze zažalovaného zločinu i přečinu popřel, že není vůbec pravdou, že by se k manželce choval despoticky, že by ji urážel, poukázal na vztahy v jejich rodině, na společné soužití. Podle něj, spolu žili dvacet let, a měli normální vztah. Nicméně poukázal na její problémy, které měla v zaměstnání. K N. K. vypověděl, že se jedná o dceru manželky z předchozího vztahu, kdy tato po ukončení vysoké školy odešla do Anglie. Proč odešla mimo území České republiky, jim nesdělila. Sám obžalovaný má za to, že s dcerou N. měl dobrý vztah, když přijela z Anglie na návštěvu, kontaktovala samotného obžalovaného s prosbou o nákup věcí. Obžalovaný poukázal také na tu skutečnost, že s dcerou své ženy byl naposledy v kontaktu, když měla narozeniny, kdy jí přál i emailem, za což mu poděkovala. Obžalovaný popřel, že by se závadového jednání dopouštěl vůči své manželce před synem F., kdy po rozvodu manželství syn zůstal v jeho péči. Z výpovědi syna vyplynulo, že po rozvodu manželství chtěl zůstat s otcem, se kterým si více rozuměl. Obžalovaný se rovněž vyjádřil k zasílaným SMS zprávám, k tomuto uvedl, že má za to, že když se napíše jedna zpráva, je tato zpráva delší, přijde rozdělená do více zpráv. Měl smíšené pocity, nevěděl, co se děje, byl nešťastný, a proto chtěl od manželky vědět, co se děje. Proto jí také psal, navíc ji informoval o provozních věcech. Měl v úmyslu si s manželkou promluvit, i se synem, ale manželka nereflektovala, nereagovala, nejevila zájem. U hlavního líčení obžalovaný nebyl schopen si vzpomenout, že by posílal desítky SMS zpráv, avšak uvedl, že nikdy své bývalé manželce v SMS zprávách nevyhrožoval.
3. N. F., dříve S. u jednání potvrdila trestnou činnost obžalovaného, neboť uvedla, že v současné době již není manželkou obžalovaného, avšak v době trvání manželství jí vadily věčné telefonáty obžalovaného. Tento jí také znechucoval návštěvy k rodičům, proto k nim přestala chodit. Vzhledem k jejímu stavu, se přestala stýkat nejenom s rodinou, ale také se synem. Pokud jde o vlastní dceru, tato odešla kvůli obžalovanému z domova, alespoň podle výpovědi svědkyně. Má za to, že obžalovaný snižoval její důstojnost tím, že ji neustále ponižoval, což viděly i její děti, kterým se to nelíbilo. Pokud jde o vulgarismy obžalovaného vůči její osobě, uváděl, že je hloupá, blbá, že je trdlo. Obžalovaný na ni také žárlil, kdy v jednom případě, kdy ji spolužák svezl autem, obžalovaný začal vyvádět tak, že rozbil dveře a vykřikoval, jak si může sednout do auta s cizím mužem. Žárlivých scén více nebylo, ale už všechno dělala prostě tak, aby se to nikdy nestalo. Přestala zdravit spolužáky, známé, přestala se bavit s cizími muži, což jí však obžalovaný přímo nezakazoval, ale věděla, např. když šla k rodičům na návštěvu, co by ze strany obžalovaného následovalo. Manžel, obžalovaný, jí také kontroloval telefonicky, což jí hodně vadilo. Na toto vyjádření svědkyně obžalovaný však reagoval tak, že chtěl prostě jenom vědět, zda je poškozená v pořádku, přičemž počet telefonátů závisel na tom, jaké měla měny, kdy připustil, že denně to mohly být tak dva až tři telefonáty. Svědkyně poukázala na to, že z chování obžalovaného měla zdravotní problémy, se kterými se léčí i v současné době a bere antidepresiva.
4. Ve shodě s touto svědkyní vypověděla pouze její matka M. F., která uvedla, že obžalovaný s její dcerou po dobu, co byli spolu, manipuloval, kdy tato nesměla k ní chodit, když přišla, tak jí telefonoval a musela jít domů. Podle ní, vztah dcery a obžalovaného nebyl nikdy dobrý, obžalovaný na dceru hodně žárlil a je pravdou, že dcera nesnášela jeho věčné zprávy, telefonáty, kdy jí i v noci volal, během dne i desetkrát, psal jí SMS zprávy. Svědkyně poukázala na to, že veškeré domácí práce prováděla její dcera s vnučkou N. a když vnučka N. odešla z domu, vše zůstalo na dceři. Bylo toho na ní moc. Také ví od dcery, že obžalovaný v jednom případě rozbil dveře, když byl vzteklý. V podstatě je nutno poukázat na to, že jde o výpověď matky poškozené N. S., která veškeré informace právě čerpala z výpovědi této svědkyně.
5. Naopak z výpovědi syna, F. S., bylo zjištěno, že vztah otce a matky se mu zdál v pohodě, poukázal na to, že si spolu hrávali, chodili na výlety. Mezi rodiči docházelo k hádkám, ale k těmto dochází, podle svědka, v každém normálním vztahu. Nepřipadalo mu to nijak vážné. Poukázal na to, že vyrůstal se sestrou, se kterou se však o těchto hádkách nebavil. Neví, jak se

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Repková.

v z. Martina Janáčová

jeho sestra mohla cítit, ale nikdy jí neviděl, že by brečela, nebo byla příliš smutná. Má za to, že celou událost brala jako normální. Dcera se odstěhovala do Anglie, důvodem přestěhování, řekl to i rodičům, bylo to, že to bylo její přání. Z jeho pohledu se jevil vztah mezi matkou a otcem jako normální, nebylo nic, co by narušovalo společné soužití. Dále poukázal na to, že kromě běžných konfliktů v rodině, nedocházelo ze strany matky nebo otce k rozbíjení věcí. Rovněž si nevšiml, že by se matka otce bála. Při hádkách rodičů nedocházelo k házení předmětů, např. talířů. Poukázal také na to, že matka si neuměla poradit se záležitostmi, které měla vyřídit v práci. Cítila se diskriminovaná. Nedokázala si vybrat ani oblečení, s tímto jí otec pomáhal. Podle svědka, matka pracovala v Ostramu, kam se dopravovala buď autobusem, nebo jezdila s kolegyní nebo kolegou. O žádných konkrétních problémech mamky v práci však nevěděl. Když si matka přišla pro svoje věci pro svoje věci, toto pocíťoval jako stresovou situaci. Ptal se jí, pro to dělá. To, že jí otec v té době zavolať, hodnotí kladně, i když to na ni působilo negativně. Matka mu říkala, že je unavená, možná mu i říkala, že je unavená z práce.

6. Z výpovědi svědkyně P. B., spolupracovnice N. F., dříve S., bylo zjištěno, že se jí N. svěřovala, že je doma nespokojená, neboť je ovlivňovaná bývalým manželem, co se týká jejího vzhledu. Obžalovaný jí také neustále zasílal SMS zprávy a telefonoval jí, přičemž N. mu říkala, že musí mít klid, aby dokázala zpracovat to, co se s ní děje. To vše ví od N. F., která se jí svěřovala. Poukázala na tu skutečnost, že neshody byly i s dcerou N. z prvního vztahu, kdy dcera poté odešla z domácnosti. Sama svědkyně to ovšem nezažila, opětovně i tato svědkyně veškeré tyto informace ví od N. F., dříve S.. Poukázala také na to, že ví, že N. F., dříve S. jezdila do práce autem se spolupracovnicemi, autobusem nejezdila, protože měla fobii. Tato svědkyně uvedla, že nebyla nikdy svědkem žádné události mezi obžalovaným, kdy by tento na N. S. zvýšil hlas. O vztahu mezi dcerou N. a obžalovaného ví pouze ze sdělení N. F..
7. Čtením úředního záznamu N. K., tedy nevlastní dcery obžalovaného, nebyly zjištěny žádné skutečnosti, neboť i tato svědkyně uvedla, že k soužití matky a obžalovaného se nechce vyjadřovat. Matka žila s obžalovaným od jejích sedmi nebo osmi let do jejích 23 let, ale má velmi špatné vzpomínky, tyto by, díky obžalovanému, raději vymazala. Je to člověk, který pro ni, neexistuje. Ani z výpovědi této svědkyně však nebyly zjištěny konkrétní skutečnosti, které by svědčily o jednání obžalovaného vůči N. S..
8. Výslechem znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, bylo zjištěno, že znalecký posudek ve věci obžalovaného vypracoval společně se znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie. Znalec uvedl, že u obžalovaného nebyla shledána žádná specifická porucha osobnosti, která by mohla modifikovat jeho jednání. Nad rámec normy jednání s lidmi, nezjistili nic. K osobě N. S., nyní F. uvedl, že se jedná o nevyváženou osobnost se zvýšenou senzitivitou a křehkou frustrační tolerancí v normální úrovni intelektu. V záťažových situacích převládá vyhýbavost a tato volí vyhýbavé chování a únikové řešení. Nebyly zjištěny snahy o vylepšování sebeobrazu, či sklony k neurotickému sebezposuzování. U N. F. nebyl zjištěn sklon k záměrnému či účelovému zkreslování výpovědí. V souvislosti s inkriminovaným jednáním obžalovaného se u N. F. nerozvinula žádná duševní porucha, která by naplňovala kritéria těžké újmy na duševním zdraví. Ústřední roli ve vztahu obžalovaného a svědkyně hrálo výlučné jednání obžalovaného, jeho vystupování a tak, jak to vnímala právě N. F., ale to neznamená, že by se obžalovaný choval cíleně, aby vyvolal příznaky, aby ji týral vědomě.
9. Z výpovědi znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie bylo zjištěno, že obžalovaný si plně uvědomuje význam vedeného trestního řízení. Je osobností normálně diferenciovanou, lehce dynamicky nevyváženou se znaky vitality, nemá znaky impulzivity, ani jiných dynamických anomálií. Z charakteristického hlediska jsou jisté narcistické rysy, má dobré rozumové schopnosti, intelektová výkonnost je nadprůměrná. Typologicky lehce převažuje extravertní

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Repková.
v z. Martina Janáčová

ladění, i když má rád kontakt s lidmi, zažívá vůči lidem nedůvěru, podezírání druhé ze lži, cítí se poškozen chováním druhých lidí, k lidem je kritický. Domnívá se, že jeho obtíže v životě jsou zapříčiněny druhými okolnostmi. Emoční složka vykazuje lehčí nevyrovnanost. Je zřejmá jeho snaha působit jako vyrovnaná a zralá osobnost, kdy nedá najevo slabost, své emoce drží pod kontrolou. Sebehodnocení je pozitivní, má menší ochotu k sebekritice, není ochoten o sobě pochybovat. Je schopen důrazného sebeprosazení, kritického i konfrontačního chování ve vazbě na osoby, významné motivy, není však znaků zvýšené agresivity či brutality. Projevují se u něj znaky menší senzitivity a nižší emoční přizpůsobivosti ve vztazích. Paní S. mohla vnímat jednání obžalovaného v jeho názorech jako nepřiměřené, ale nevymezila se vůči tomu, nedala žádnou zprávu. Znalkyně uvedla, že obdržela výpis SMS zpráv po vypracování posudku, takže závěry z nich nebyly v posudku zohledněny, nicméně tyto přečetla, tyto zprávy byly zaslány v době rozkolu manželství, kdy paní S. odešla k matce a pan obžalovaný to popisoval jako situaci velmi frustrující, kdy strádal z nedostatku informací, nevěděl vlastně, co se děje. Následně ve své frustraci vypisoval SMS zprávy, na které paní S. odpovídala, takže frekvence SMS stoupala. Znalkyně se také vyjádřila k charakteru tyranského jednání, kdy poukazuje na to, že jiná znalkyně erudovaně zkoumá a píše o domácím násilí a vypisuje několik charakteristik domácího násilí. Jedna ze složek domácího násilí je charakteristická tím, že ve vztahu se jeden z partnerů snaží přebráním moci. Toto partnerské soužití je patrné dlouhodobě jako nevyrovnané, kdy jeden z partnerů je dominantním, agresivním a druhý je submisivním, dlouhodobě pak bezmocný. V případě obžalovaného a jeho manželky však tomu dlouhodobě nebylo. Nebyla zjištěna ani agresivita partnera a nebylo zjištěno, že by docházelo k domácímu násilí a paní S. by byla obětí tohoto domácího násilí. U obžalovaného nezjistila, že by vědomě zneužíval svého vyššího postavení, nezjistila také patologické tendence z hlediska obžalovaného, že by manipuloval s paní poškozenou, která to však popisovala a takto to prožívala. Jednání obžalovaného bylo, dle znalkyně, v normě. Pokud jde o SMS zprávy nevyvolávaly obavu o zdraví a život u paní F., S., neboť tato se nebojí obžalovaného, nebojí se o svůj život, ani v předmětné době se o svůj život nebála. Pokud jde o zaměstnání paní F., S., tato si nestěžovala na problémy v práci, ale v rámci anamnézy hovořily o její pracovní kariéře, uplatnění po pracovní stránce, a znalkyně uvedla, že neshledala žádné nápadnosti, neboť paní F., S. o ničem takovém nehovořila. Nepoukázala na něco negativního v práci. Znalkyně uvedla, že paní F., S. se naučila ustupovat, ale k tomu nebyla donucena, je to způsob jejího zvládnutí. U obžalovaného to vše také vyústilo v poruchu, neboť obžalovaný je člověk, který žije slušně a je přesvědčen o tom, že je člověk morálně zdatný, zralý, takže je pochopitelné, že celou situaci musel emočně prožívat, když se do této nepříjemné situace dostal.

10. Pokud jde o písemné zprávy, které byly čteny v rámci trestní věci obžalovaného J. S., jednalo se zejména o přepsané SMS zprávy, lékařské zprávy, zpráva Městského úřadu, OSPOD Rýmařov a Gymnázia Rýmařov.
11. Po zhodnocení všech těchto důkazů, zejména s poukazem na výpověď obžalovaného, který poukázal na určité problémy v manželství, které považoval za normální, z písemných materiálů, zejména úředního záznamu, který slouží jako příloha k protokolu o vydání věci, z něhož jsou opsány jednotlivé SMS zprávy, vyplývá vztah obžalovaného k N. S.. Je pravdou, že tyto SMS zprávy, i když kladného charakteru, mohla N. S. vyhodnotit jiným způsobem. V daném případě se jednalo o vztah dvou dospělých lidí, kdy nebylo prokázáno žádným důkazem, že by skutečně obžalovaný urážel důstojnost své manželky a ponižoval ji, zakazoval jí různé návštěvy, prosazoval svůj vlastní názor. Pokud tuto skutečnost někdo potvrdil, jednalo se o matku nebo blízkou spolupracovnici samotné svědkyně. Tuto skutečnost nepotvrdil ani syn, ani dcera. V daném případě jednání obžalovaného, dle názoru soudu, nelze posuzovat tak, že by týral osobu blízkou, žijící s ním ve společné domácnosti a páchal takový čin delší dobu, nicméně lze připustit určitou

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Repková.
v z. Martina Janáčková

formu jednání obžalovaného, na základě jeho vlastní výpovědi, vůči N. S., zejména kontrolou její osoby a SMS zprávami. Tyto skutečnosti mohla poškozená vyhodnotit určitým způsobem, rovněž tak obžalovaný. Rovněž tak nebyla zjištěna intenzita jednání obžalovaného, která by ohrožovala citový a mravní vývoj dítěte, popř. tyto sváděla k nemravnému životu. Tyto skutečnosti opětovně nebyly zjištěny žádným důkazem, a to ani výsledkem znalečů, nicméně povaha obžalovaného byla taková, že svým způsobem manželku tzv. vedl a pomáhal jí realizovat společné plány, i když tyto skutečnosti mohly být obžalovaným, i jeho bývalou manželkou, vyhodnoceny jiným způsobem, nicméně ani jedno z dětí jednání obžalovaného nechápalo jako trestnou činnost. Je pravdou, že nevlastní dcera obžalovaného se na tohoto snaží zapomenout, avšak nevyjádřila se z jakého důvodu. Je však pravdou, že obžalovaný poškozenou dlouhodobě sledoval prostřednictvím prostředků elektronických komunikací, kdy, podle výpovědi svědkyně, tuto omezoval v obvyklém způsobu života, avšak obžalovaný takto činil z důvodu jejího špatného zdravotního stavu. Je otázkou opět, jak si toto jednání vyhodnotil obžalovaný a jakým způsobem jeho bývalá manželka. Dle názoru soudu však jednání obžalovaného nedosáhlo takové intenzity, aby naplnilo skutkovou podstatu jak zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí, tak přečinu ohrožování výchovy dítěte, tak přečinu nebezpečného pronásledování a soud obžalovaného obžaloby ve smyslu § 226 písmeno b) trestního řádu zprostil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 10. září 2018

JUDr. Vladimíra Kikerlová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Repková.
v z. Martina Janáčková